

ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 15
261—Γραφίον ἑδ. Ἐρμού—264

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» καὶ τῶν ξένων Περιοδικῶν ν' ἀποσείλωσιν ἐγκαίρως τὰς συνδρομάς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστείλωσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Ἡ ἡμετέρα ἐπιτοχία.

ΤΟΥ ΘΕΟΥ Ἡ ΕΥΣΠΛΑΓΧΝΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΡΥΦΕΡΑ

Ἡ εὐσπλαγχνία τοῦ Θεοῦ ἐστὶ τρυφερά, ἐνῶ ἡ ὀλίγη εὐσπλαγχνία ἢ εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ εἶναι πολλάκις τραχεῖα καὶ σκληρὰ καὶ οὐδόλως τρυφερά. Κοινὸν λόγιον μεταξὺ ἡμῶν ἐστὶν ὅτι «συγχωρῶ, ἀλλὰ δὲν λησμονῶ». Συγχωροῦμεν μετὰ ὑπεροχῆς καὶ συνοφρυώσεως. Πολλάκις ἀπληρώσαμεν εὐσπλαγχνίαν εἰς τοιοῦτον τρόπον, ὥστε ἠσθάνθημεν ἡμᾶς αὐτοὺς ὡσανεὶ πληρώσαντας δι' αὐτήν, ἀναγκασθέντες νὰ ὑποστῶμεν τὸν τραχὺν ἢ ἀνευλαβῆ τρόπον δι' οὗ ἐχορηγήθη ἡμῖν. Καὶ ἐπὶ τῇ ὑποθέσει τοῦ ἀνθρώπου εὐδοκεῖ νὰ χορηγήσῃ τὴν εὐμένειαν αὐτοῦ καὶ φανῇ εὐσπλαγχνος μετὰ ἠπιότητος, οὐδέποτε δὲ ἐφантаζόμεθα νὰ καλέσωμεν τὴν εὐσπλαγχνίαν ταύτην τρυφεράν. Ἄλλ' ὁ Θεὸς συγχωρεῖ, καὶ ὅταν συγχωρῇ, ποιεῖ τοῦτο μετὰ τρυφερότητος· δὲν ὑπάρχει ἐν αὐτῇ ἐπίπληξις ἀπαλείφει τὸ παράπτωμα καὶ οὐδεμίαν μνήμην τούτου ἀπομένει· λησμονεῖ ἅμα ὡς συγχωρήσῃ τοῦτο δι' ἠπιου τρόπου. Ἐν τῷ βλέματί του ἢ τῷ τῶν τῆς φωνῆς του εὐμένεια μόνη ὑπάρχει ὡς λ. χ. «Θάρσει τέκνον· ἀφένονται σοι αἱ ἀμαρτίαι». Τὸ ἀμάρτημα ἀπεσοβήθη ἐρρίφθη ὀπισθεν τοῦ ἐν τοῖς βάθεσι τῆς θαλάσσης. Λέγει περὶ κλαιούσης γυναικὸς, «Ἀφένονται αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαί, ὅτι ἠγάπησε πολὺ». Εἰς ἕτερον «ὑπαγε εἰς εἰρήνην». Ὅτε δὲ ὁ Σαούλ τῆς Ταρσοῦ κατεδίωκεν τοὺς ἁγίους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Κύριος κατέρχεται νὰ συγχωρήσῃ αὐτῷ, καὶ

λέγει «Σκληρὸν σοι πρὸς κέντρα λακτίζεις». Τοῦ Θεοῦ ἡ εὐσπλαγχνία εἶναι λίαν τρυφερά.

«Ἐγὼ δὲν θέλω τὸν θάνατον τοῦ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος ὁ Θεός· διὰ τοῦτο ἐπιστρέψατε καὶ ζήσατε». (Ἰεζεκ. ιη', 32). ✕

Ἡ ΕΡΘΗ ΤΗΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΣ.

Ἡ ἡμέρα τῆς εορτῆς τῆς εὐχαριστίας πρὸς τὸν Θεόν, διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν ἐν Ἀμερικῇ ὀρίζεται ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν διὰ προκήρυξιν. Ἡ ἐφέτος ἐκδοθεῖσα προκήρυξις ὑπὸ τοῦ Προέδρου Χαίης ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἡ ἔλευσις τῆς ὥρας, ἐν ἣ εἰώθασιν οἱ συμπολιταὶ ἡμῶν νὰ ποιῶσιν εὐλαβῆ καὶ δημοσίαν ὁμολογίαν τῆς σταθερᾶς αὐτῶν ἐξαρτήσεως ἀπὸ τῆς θείας Προνοίας διὰ πάντα τὰ ἀγαθὰ δῶρα ζωῆς τε καὶ εὐδαιμονίας, κοινῆς εἰρήνης καὶ εὐπορίας, παρουσιάζει ἐν τῷ διαστήματι τοῦ ἔτους ἀφθόνους τοὺς λόγους πρὸς εὐγνωμοσύνην καὶ εὐχαριστίαν ἡμῶν. Ὑπεράφθονος συγκομιδῆ, παραγωγικὰ μεταλλεῖα, ἀνοῦν ἐμπόριον καὶ βιομηχανία ἐπλούτησαν τὴν χώραν. Τὰ εἰς τὴν ἀναζώσαν βιομηχανίαν ἡμῶν καὶ τὸ ἐξαπλούμενον ἐμπόριον παρεχόμενα μέσα δεικνύουσιν ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα καθ' ἣν αἱ ἐρίδες καὶ αἱ στενοχωρίαι κατὰ πάσαν τὴν χώραν θέλουσιν, ὑπὸ τὴν ἐξακολουθοῦσαν εὐνοίαν τῆς θείας Προνοίας, ὑποχωρήσει εἰς τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ δραστηριότητα καὶ τὴν ἐξασφαλισθεῖσαν εὐδαιμονίαν. Ἡ μετὰ πάντων τῶν ἐθνῶν εἰρήνην διατηρήθη ἀκεραία, ἡ ἐσωτερικὴ ἡσυχία ἐπεκράτησε, καὶ αἱ θεσμοὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ δικαιοσύνης τοὺς ὁποίους ἡ φρόνησις καὶ ἀρετὴ τῶν πατέρων ἡμῶν ἐθεμελίωσε, διατελοῦσιν ἡ δόξα καὶ ἡ ἀσπίς τῶν τέκνων αὐτῶν. Ἡ ἐν γένει ἐπικράτησις τῶν ἀγαθῶν τῆς ὑγείας καθ' ἅπασαν τὴν εὐρείαν χώραν ἡμῶν κατέστησε μᾶλλον ἐπιφανῆ τὰ παθήματα καὶ τὰς θλί-

ψεις, τὰς οποίας ἡ ζοφερά σκιά λοιμικῆς νόσου ἐπέριψε ἐπὶ μέρος τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν. Τὴν βαρείαν ταύτην θλίψιν ὁ Θεὸς Δεσπότης ἐμετρίασε διὰ τῆς γενικῆς συμπαθείας καὶ βότηείας, αἵτινες ἐδραμον εἰς ἀνακούφισιν τῶν παθουσῶν ἐπαρχιῶν, ὁλόκληρον δὲ τὸ ἔθνος δύναιται νὰ χαίρῃ διὰ τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος δι' ἧς εὐθύμως συμμερίζεται τὰ βάρη τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ. Νῦν λοιπὸν, ἐγὼ ὁ Ρούδεφορντ Β. Χαίτης, Πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, προσδιορίζω τὴν Πέμπτην, τὴν 28 Νοεμβρίου (v) ὡς ἡμέραν ἐθνικῆς εὐχαριστίας καὶ προσευχῆς, συνίστημι δὲ θερμῶς ὅπως, ἀποσυρόμενος ἀπὸ κοσμικῆς φροντίδας καὶ μόχθου, ὁ λαὸς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν συνέλθῃ κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκαίην εἰς τὰ διάφορα τῆς λατρείας αὐτοῦ μέρη, καὶ εὐχαριστήσῃ καὶ ἐξυμνήσῃ τὸν Παντοδύναμον Θεὸν διὰ τὰς ἀγαθοποιίας του καὶ εὐλαβῶς ἐπικαλεσθῇ τὴν ἐξακολούθησιν αὐτῶν.

Εἰς μαρτύριον τούτου, τίθημι τὴν ὑπογραφήν μου καὶ παραγγέλλω τὴν ἐπιθεσιν τῆς σφραγίδος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

Ἐγένετο ἐν τῇ πόλει τῆς Βασιγκτόνος, τῇ 31ῃ Ὀκτωβρίου, ἐν ἔτει τοῦ Κυρίου ἡμῶν χιλιοστῶ ὀκτακοσιοστῷ ἑβδομηκοστῷ ὀγδόῳ καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἑκατοστῷ τρίτῳ.

(Τ. Σ.)

P. B. CHAIRS

G. M. EVARTS

Ἰπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΑΙΚΙΑ ΤΟΥ ΕΛΙΣΩΝ.

Ὁ μέγας ἐφευρέτης τῆς Ἀμερικῆς Ἔδισων, ὁ καθεκαστὴν συνταράσσων τὸν κόσμον διὰ τῆς ἀναγγελίας νέας ἐφευρέσεως, ἀρτίως δὲ ζημιώσας τοὺς μετόχους ἐταιριῶν ἀερίωφωτος ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὲρ τὰ 2,500,000 στερλίνας διὰ τῆς ἀναγγελίας τῆς εὐρέσεως τῆς διαίρεσεως τοῦ ἠλεκτρικοῦ φωτός, παῖς ὢν ἀπληθάνετο τὰ μαθηματικά, ἠγάπα ὅμως τὴν ἀνάγνωσιν. Δωδεκαεστὴς ἦτο πωλητὴς ἐφημερίδων ἐν τινὶ σιδηροδρόμῳ. Ἐν τῷ σταθμῷ εἶχε τὴν εὐχέριαν νὰ πλησιάζῃ βιβλιοθήκην ἢ ἀπεφάσισε ν' ἀναγνώσῃ πᾶσαν ἀπὸ ἀκροῦ εἰς ἀκρον. Λαβῶν κλίσιν εἰς τὴν χημίαν ἠγόρασε χημικὰς τινὰς οὐσίας καὶ ἔστησε ἐργαστήριον ἐντὸς τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαζῶν. Ἀλλ' ἀτυχῶς ἐμπρησθέντος ἡμέραν τινὰ τοῦ φωσφόρου παρ' ὀλίγον ν' ἀνάψῃ ὁλόκληρος ἡ ἐμαξοστοιχία, συνέπεια δὲ τούτου ἦν ἡ ἐκλάκτισις ὁλοκλήρου τῆς συσκευῆς παρὰ τοῦ ὁδηγοῦ.

Μετὰ τοῦτο ἀπέκτησε τὸ ἀποκλειστικὸν δικαίωμα νὰ πωλῇ ἐφημερίδας ἐπὶ τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ μεταχειριζόμενος πρὸς τοῦτο τέσσαρας βοηθοὺς· ἀλλὰ μὴ ἀρκούντος εἰς τοῦτο, ἠγόρασε ἰκανὰ στοιχεῖα καὶ ἐτύπωσε ἐντὸς τῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαζῶν μικρὰν ἐφημερίδα ἰδίαν αὐτοῦ. Σχετισθεὶς μετὰ τῶν τηλεγραφεστῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ ἔμαθε πῶς νὰ ἦναι τηλεγραφεστὴς αὐτὸς κατασκευάσας καὶ ἰδίαν τηλεγραφικὴν συσκευὴν κατ' οἶκον.

ΦΥΛΑΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς Μασαχουσέτ ἐν τῇ πόλει Sherborn τῆς Ἀμερικῆς, ὑπάρχει σωφρονιστικὴ φυλακὴ γυναικῶν ὑπὸ γυναικῶν ἐπιτηρουμένη. Ἐν αὐτῇ ὑπάρχουσι τετρακόσκιαι ἑβδομηκόντα μία γυναῖκες κατὰ δικοί. Μόνον δὲ ἄνδρες φυλάττοντες εἰσὶν ὁ ταμίης ὁ καὶ οἰκονόμος, ὁ μηχανικός καὶ πυροσβέστης καὶ δύο φύλακες. Ἡ ἐπιστάτις τῶν φυλακῶν, ὡς καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ ἱατρός εἰσὶν ἐκ τοῦ ὠραίου φύλου. Ἐν τῇ φυλακῇ ὑπάρχει σχολεῖον, νοσοκομεῖον, καὶ παιδοτροφεῖον. Κατὰ τὸ φαινόμενον οὐδεμία ὑπάρχει ἀνάγκη ἰδιαίτερας ἐπιτηρήσεως. Ἡ πληθὺς αὕτη τῶν γυναικῶν ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐπιμελητριῶν βαίνει ἡτύχως εἰς τὸ σχολεῖον καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἐνθα ἀκούει τὴν ἀνάγνωσιν τῶν γραφῶν παρὰ τῆς ἱερείας, μετ' ἀτενοῦς προσοχῆς, τοῦ ὄργανου ἐπιτηδεῖας παιζομένου παρὰ μίαν τῶν καταδικῶν. Οὐδέποτε τσσαύτη τάξις παρετηρήθη διὰ τόσον ὀλίγης ἐπιτηρήσεως.

ΒΙΟΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙΓΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΑΝΛΕΥ

ΠΟΛΥΣ ἐγένετο ἀρτίως λόγος περὶ τοῦ τολμητοῦ καὶ ῥέκτου περιηγητοῦ κ. Η. Μ. Στάνλεϋ. Βασίλεις καὶ ἑταιρεία πεπαιδευμένων ἀνδρῶν ἐσπευσαν νὰ τιμῆσωσιν αὐτὸν, καὶ νὰ χορηγήσωσιν αὐτῷ παράσημον καὶ νὰ ἐξυμνήσωσιν δι' ἕμνων θαυμασμοῦ. Ἐγεννήθη οὗτος τὸ 1840 ἐν Denbigh τῆς Οὐαλλίας, καὶ ἐκεῖ ἔζησε τὰ δεκαπέντε πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας του κατὰ τὸ δευτέρον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἐστερήθη τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ὀνόματι Howlands. Ὁ Μωύσης Πάρου, ὁ πάππος αὐτοῦ ἐκ μητρὸς, ἐπιμελήθη τὰ τῆς ἀνατροφῆς αὐτοῦ. Ἀλλὰ τοῦ δευτέρου συζύγου τῆς μητρὸς αὐτοῦ Jones, λίαν ἀπαιτητικὸν ὄντος, ὁ νέος Howlands ἡμέραν τινὰ ἐξωργίσθη, διότι ἐζήτηθη νὰ σιλιβώσῃ τὰ ὑποδήματά τινος ἐκ τῆς οἰκίας, καὶ ἔστρεψε τὰ νῶτα εἰς τὴν οἰκογένειαν. Ἐπέδιδε λίαν εἰς τὸ σχολεῖον, ἐπίστευε δὲ ὅτι ἠδύνατο νὰ πράξῃ τι καλλίτερον, καὶ ἀναγνοὺς πολλὰ ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ γεωγραφίας, ἐσκέφη νὰ δοκιμάσῃ τὴν τύχην του ἐν Ἀμερικῇ, καὶ πρὸς τοῦτο μεταβάς πεζὸς εἰς Λίβερπουλ ἀπῆλθεν ἐπὶ ἰστιοφόρου πλοίου ὡς θαλαμηπόλος εἰς τὸν νέον κόσμον.

Μετὰ πολλὰς ἐρῦνας καὶ ἐπιτυχίας, εὗρεν ὅτι ὑπῆρχε κενὴ θέσις ἐν τῷ γραφεῖ ἑμπορίου ὀνόματι Στάνλεϋ, καὶ ἐπέτυχε τὴν θέσιν. Ὁ νέος ἀπεδείχθη τόσον νοήμων, ἐνεργητικὸς καὶ ὠφέλιμος ὥστε, ταχέως ἐπέσυρε τὴν προσοχὴν τοῦ κυρίου του. Ὁ Στάνλεϋ οὗτος, μὴ ἔχων τέκνα, μετὰ τινὰ χρόνον ἠγάπησε τόσον τὴν νεαρὸν ὑπάλληλόν του, ὥστε τῷ ὑπεσχέθη νὰ τὸν νοθεύσῃ, καὶ νὰ τὸν καταστήσῃ κληρονόμον τῆς περιουσίας του. Τούτο δὲ παρεκίνησεν αὐτὸν νὰ λάβῃ τὸ ὄνομα Στάνλεϋ. Ἀλλ' ὁ προϊστάμενός του ἀπέθανεν αἴφνης καὶ ἀπροσδοκῆτως πρὶν ἢ γράψῃ διαθήκην, καὶ ὁ νεαρὸς ὑπάλληλος ἐρρίφη πάλιν εἰς τὰς ὁδούς. Ὅταν ἐξεργάγη ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἐν Ἀμερικῇ ἠνώθη μετὰ τὸν στρατὸν τῶν ἀνενωτικῶν καὶ ἐν μάχῃ τινὶ

ἠττηθέντος τοῦ σώματος ἐν ᾧ ἐπολέμει συνελήφθη μετ' ἄλλων αἰχμάλωτος. Ἀλλὰ διέφυγε τοὺς φρουρούνας αὐτὸν ἐνόπλιος καὶ κολυμβήσας δι' ἐνὸς ποταμοῦ ἐπέρασεν εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην καὶ τοὶ πολλοὶ βολαὶ κατ' αὐτοῦ ἐρρίφησαν. Ἐπανῆλθεν ἔκτοτε εἰς Λίβερπουλ καὶ εἰς Οὐαλλίαν, πολὺ πονῶν νὰ ἐπανιδῇ τὴν μητέρα του. Ἀλλ' ἐνεκα τῆς ἐνδείας αὐτοῦ ὑπεβλέπετο ὑπὸ πολλῶν ἐκ τῶν συγγενῶν του· τοῦτο μὴ ἀνεχόμενος ἀπεφάσισε νὰ ἐπανελθῇ πάλιν εἰς Ἀμερικὴν καὶ ἀπεβιβάσθη εἰς Νέα Ἰόρκην, καὶ κατετάχθη ὡς ναυτὴς εἰς τὸ ναυτικὸν τῆς Συμπολιτείας ταχέως δὲ καὶ προυβιβάσθη. Ἐν τῷ πλοίῳ ἐν ᾧ ὑπῆρξε ἐφθασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸ μέρος τοῦ 1866. Ἀβῶν ἀπουσίας ἀδειαν, ἐπανῆλθεν εἰς Ἀγγλίαν ἵνα ἴδῃ τὴν μητέρα του γενόμενος δεκτὸς μετὰ ἀγαλλιάσεως καὶ περιποιήσεων.

Ὁ Στάνλεϋ οὐδέποτε ἐπανῆλθεν εἰς τὸ πλοῖον παραιτηθείς. Γενικῶς ἐπικρατεῖ ἡ ἰδέα ὅτι ὁ ἀνὴρ ὅστις εὗρε τὴν Λίβιγκτων κατόρθωσε τὴν θαυμασίαν ὁδοπορίαν του εἰς Οὐγγίλ ἀνευ προηγουμένης ἐξασκήσεως. Ἀλλὰ δὲν ἔχει οὕτω. Ἀφοῦ ἐπισκέψατο τὴν μητέρα του εἰς Οὐαλλίαν, ἐτέλεσεν ὁδοπορίαν ἀπὸ τῆς Μεσογείου διὰ τῆς Μικρασίας, Περσίας καὶ Ἰνδιῶν, κατ' εὐθείαν εἰς Βομβάην, ταύτην δὲ μετὰ ἕνα μόνον σύντροφον. Ἐννοεῖται ὅτι συνεχῶς ἐκινδύνευσε, οὐχὶ δὲ σπανίως ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ δεῖξῃ τὰς ἰδιαίτερας ιδιότητας τοῦ χαρακτῆρος του.

Ἀρχομένου τοῦ 1867 ἐπανῆλθεν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, καὶ ἐπὶ τινὰ χρόνον ἐνήργει ὡς ἀνταποκριτὴς δύο ἀμερικανικῶν ἐφημερίδων κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τοῦ στρατηγοῦ Χάνικω κατὰ τῶν τῆς Κιόβας καὶ Κεϋένης Ἰνδιῶν.

Οὐ πολὺν χρόνον μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς Νέα Ἰόρκην ἔλαβε τὸν διορισμὸν ὁδοιποροῦντος ἀνταποκριτοῦ τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ἰόρκης», μετὰ γενναίον μισθόν. Τὸ πρῶτον σπουδαῖον καθήκον του ἐν τῇ νέα ταύτη θέσει ὑπῆρξε νὰ συνοδεύσῃ τὰς δυνάμεις τὰς ὑπὸ τὸν στρατηγὸν Νάπιερ, πρὸς ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμάλωτων τῶν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Θεοδώρου τῆς Μαγδάλας κρατουμένων. Ἡ δραστηριότης αὐτοῦ ἐξέπληξε καὶ τοὺς μᾶλλον ἐξησκημένους εἰς τὰς ἐν Ἰνδιῶν ἐκστρατείας. Ἀμα ἐπανελθὼν ἐξ Ἀβυσσινίας ἔγραψεν εἰς τὴν μητέρα του νὰ ἔλθῃ εἰς Λονδίνον νὰ τὴν ἴδῃ καὶ διέτριψεν ἐκεῖ δύο ἡμέρας μετ' αὐτοῦ. Ἀπὸ τοῦ 1868 μέχρι τοῦ 1871 ὅτε ἐπορεύθη εἰς ἀνεύρεσιν τοῦ Λίβιγκτων, διετέλεσεν εἰς Μαδρίτην κατὰ τὴν φυγὴν τῆς βασιλίσσης Ἰσαβέλλας, καὶ παρεστάτη εἰς τὴν διάνοξιν τῆς σουεδικῆς διώρυγος.

Τὸ κατώρθωμα ὅμως ὅπερ ἐκλείπει τὸν Στάνλεϋ ὑπὲρ πᾶν ἄλλο καταστήσῃ αὐτὸν πρόσωπον περιβλεπτόν ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀμερικῇ εἶναι ἡ κατὰ τὸ 1874 ἀναχώρησις αὐτοῦ ἐκ Ζανζιβάρης πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ Λίβιγκτων. Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη ἐνηργήθη δαπάνῃ τοῦ «Κήρυκος τῆς Νέας Ἰόρκης» καὶ τοῦ Λονδινίου «Ἡμερησίου Τηλεγράφου». Τὸ ἔργον διαιρεῖται εἰς δύο μέρη. Ἐν τῷ πρώτῳ, ὁ ἐρευνητὴς εὗρε

τὴν μεγάλην λίμνην Ἀλεξάνδραν, καὶ τὴν συνάφειαν αὐτῆς διὰ θαυμασίας σειρᾶς ποταμῶν καὶ λιμνῶν μετὰ τῆς Βικτωρίας καὶ Ἀλβέρτου Νυάνας.

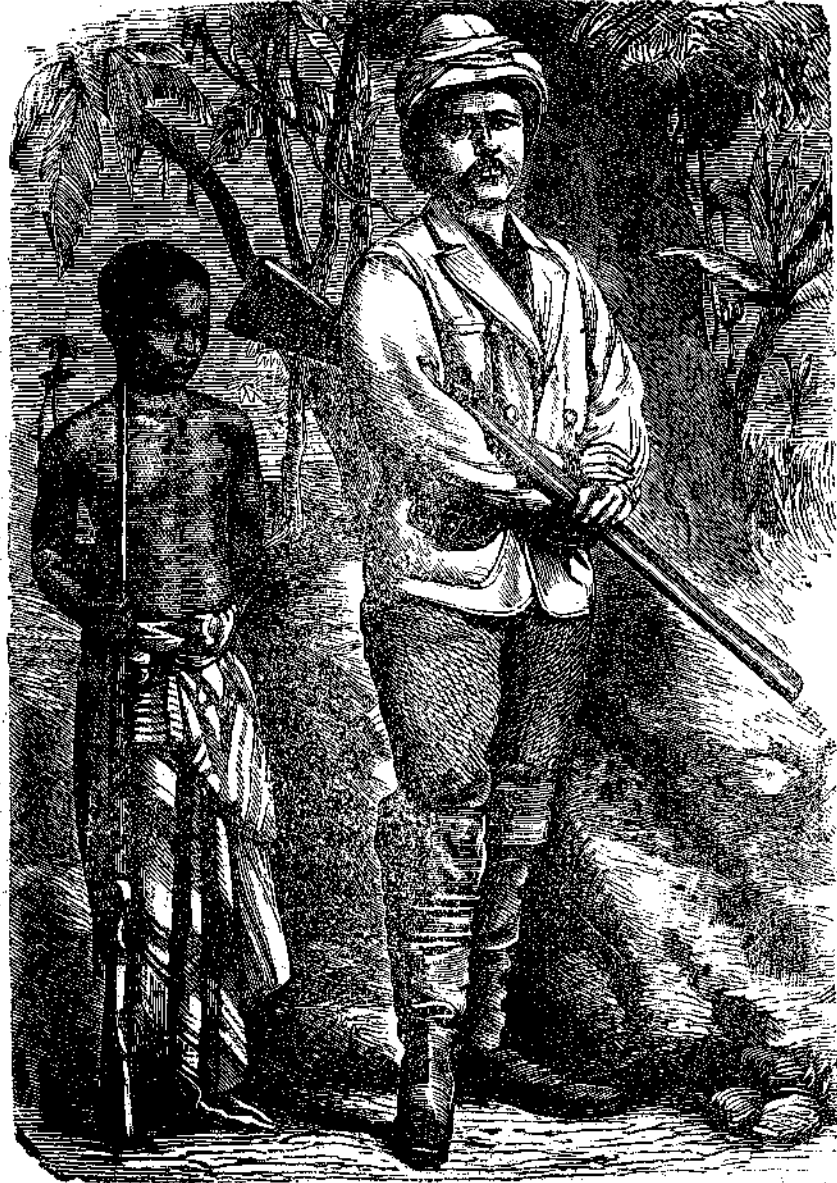
Ὁ Λίβιγκτων ἀφίερωσε τὰ τελευταῖα ἔτη τοῦ βίου αὐτοῦ εἰς τὴν ἀνίχνευσιν τῆς πηγῆς τοῦ Σάμπενι καὶ Καρύγκνι ποταμῶν, οἵτινες τρέφουσι τὴν λίμνην Βέμβον ἢ Βαγγιόλον. Ἀνίχνευσε τὴν Λουάπουλαν μέχρι τῆς Μυέρους λίμνης, ἀλλ' ἐκ τῆς Μυέρους λίμνης μέχρι τοῦ Λουάμα ποταμοῦ ὁ ῥοαξ καὶ αἱ διακλαδώσεις αὐτῶν ἦσαν ἀγνωστοὶ τοῖς Εὐρωπαίοις. Διερχόμενος τὴν χώραν ἀπὸ Ταγγανίκας εἰς τὸν ποταμὸν Λουάμαν, ὁ Λίβιγκτων ἐφθασεν εἰς Νέαγην, ἧτις εἶναι Ἀραβικὴ ἀποθήκη ἐπὶ τοῦ Δουαλάβα, δι' οὐ ὀνόματος ὁ μέγας ποταμὸς εἶναι ἐκεῖ γνωστός. Ἐνταῦθα ὁ Λίβιγκτων ἠναγκάσθη νὰ σταματήσῃ. Ἐνταῦθα δὲ, ἐν Νυάγκῃ, ὁ Στάνλεϋ εὗρε τὰ ἴχνη τὰ καταλειφθέντα ὑπὸ τοῦ προκατόχου του. Ἡ Νυάγκῃ κείται εἰς μ. πλ. 4^ο καὶ 16^ο. Οἱ Ἀραβες καὶ ἄλλοι ἐπειράθησαν νὰ μεταπεισίσουν τὸν Στάνλεϋ ἀπὸ τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς μάτην· οὕτως ἔλεγεν: «Εἶναι καιρὸς νὰ φονευσθῶ, ἴσως θὰ ἦναι ἀδύνατον νὰ εἰσδύσω εἰς τὴν ἀγρίαν εὐρείαν γῆν ἧτις ἐκτείνεται ἐνώπιόν μου· ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι λόγος νὰ μὴ πειραθῶ καὶ νὰ βεβαιώσω κατὰ πόσον εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνίχνευσις». Ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀνθισταμένων τῶν περὶ αὐτὸν ἔλεγεν, «Λέγετε ὅτι εἶναι ἀνθρωποφάγοι, οἵτινες θέλουσι μὲ φάγει· ἴσως εἶναι ἀληθές· ἀλλ' ἔχω μίαν παραμυθίαν—δὲν δύνανται νὰ μὲ φάγωσι πρὶν ἢ μὲ φονεύσωσιν—εἶναι τοῦτο ἀναντήρητον!» Βεβαίως, ἀπῆντων οἱ φίλοι. «Λέγετε ὅτι θέλουσι μὲ πολεμήσει. Ἐσχον ἰκανοὺς πολέμους ἤδη ἐν τῇ ἐκστρατείᾳ ταύτῃ, καὶ δὲν θὰ ἐπέθιμον νὰ ἔχω καὶ ἄλλους. Ἀλλ' ὑποπιθεμένου ὅτι διαφεύγομεν, τί πλέον ἔχομεν νὰ φοβηθῶμεν;» Ἰπὸ τοιοῦτον πνεῦμα εἰσῆλθεν ὁ ἀτρόμητος ἀνὴρ εἰς τὸ δευτέρον μέρος τῆς μεγάλης ἐπιχειρήσεώς του.

Ὁδοιποροῦντες ἐπὶ τοῦ μέχρι τοῦδε ἀγνωστοῦ τούτου ἡμίσεως τῆς Ἀφρικῆς οὗτος καὶ οἱ ὄπαδοί του εἶχον πολλὰς δυσχερείας καὶ τρόμους, πολέμους καὶ ἀνησυχίας, μόχθους καὶ ἀπελπίσιαν. Ὁ ἐρευνητὴς ἐπλήρωσεν ἀκριβῶς διὰ τὴν τόλμην του. Ἀπώλεσεν ἕνα τῶν ἀδελφῶν Ροσοκ, τὸν μόνον ἀγγλον συνοδοιπόρον, πρὶν ἢ εἰσελθῇ εἰς τὸ μέρος τοῦτο τῆς ἐκδρομῆς, ἐκ πυρετοῦ, καὶ τριάκοντα τέσσαρας ἰθαγενεῖς, Βαγγουάνας. Ὁ Στάνλεϋ καὶ οἱ ὑπ' αὐτὸν δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὗρωσι πλοίαρια ἐν Νυάγκῃ, τοῦτο δὲ κατέστησε μείζονα τὴν δυσχέριαν εἰς τὸ μέλλον ἔργον τὸ ὅποιον ἀπόφασι εἶχε νὰ ὑπηρερήσῃ. Ὑπῆρξεν ἔθιμον ἀπὸ ἀρχαίων χρόνων, οἱ ἑμποροὶ καὶ Εὐρωπαῖοι περιηγηταί, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ εἰσδύσωσι εἰς τὰ ἐνδότερα ἀπὸ τῆς δυτικῆς ὄχθης, νὰ δίδωσι φιάλας ῥωμίου. Κατὰ τοῦ ἐθίμου τούτου ὁ Στάνλεϋ ἀντέστη καὶ ἀκλόνητος ἠρόνηθη νὰ προσκτήσῃται εὐκολίας διὰ τοιούτων μέσων. Οἱ κάτοικοι εἰς τινὰ μέρη ἦσαν διατεθειμένοι ν' ἀντιστάσωσιν εἰς τὸν περιηγητὴν διὰ τῆς δυνάμεως τῶν ὄπλων, ἀλλ' ἠγωνίζετο κατὰ πάντων.

Τὸ μήκος τοῦ ποταμοῦ Λίδιγκστον ἢ Κόγγου εἶναι 2900 μιλίων. Ἀπὸ τῆς πηγῆς μέχρι τῆς Νυάγκης 1100 μίλια, ἀπὸ τῆς Νυάγκης εἰς τὸν Ἀτλαντικὸν περὶ τὰ 1800 μίλια. Ὁ Στάνλεϋ ἐπλευσε τὸν ποταμὸν τοῦτον ἐν πλοίῳ ἀνήκοντι εἰς τὴν ἐκδρομὴν μετὰ 60 Ἀράβων ἐκ τῆς συνοδείας του. «Πολλοὶ φυλαί, λέγει, παρεκάλεσάν με ἀναχωροῦντα νὰ ἐπανέλθω τα-

ῶδες, δύναται σχεδὸν πάντοτε νὰ ἐξευγενισθῇ δι' ἡπιότητος καὶ εὐκρινείας.

Ὅταν ὁ Στάνλεϋ ἀφῆκε τὴν ἀφρικανὴν ἀκτὴν διὰ τὴν Ἀγγλίαν πολεμικὸν ἀγγλικὸν πλοῖον μετεβίβασεν αὐτὸν εἰς Ζανζιβάρην. Ὅταν ἀφίκετο εἰς Παρισίους προσελάλησεν εἰς τὴν Βασιλικὴν Γεωγραφικὴν Ἐταιρίαν, καὶ ἔλαβε τὸ χρυσοῦν μετάλλιον. Καὶ βα-

Ο ΣΤΑΝΑΕΪ

χέως καὶ με συνώδευσαν ἐπὶ πολὺ διάστημα, ὡσανεὶ ἀπαινόμενοι νὰ χωρισθῶσιν ἀπ' ἐμοῦ». Ἡ ἀπόστασις τὴν ὁποίαν διήλυσεν ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ὁδοπορίᾳ, ἀπὸ τῆς Νυάγκης εἰς τὴν θάλασσαν, ἦτο κοπιώδης καὶ ἐπικίνδυνος. Εἰς πολλὰ μέρη εὔρε τὰς οἰκίας ἢ καλύβας ἐκτισμένας ἐκ μαρμάρου, με τὰς θύρας ἐξ ἐλέφαντος, θεωρεῖ δὲ λίαν εὐνοϊκὴν τὴν διάνοξιν ἐμπορίου καὶ ἐκπολιτίσεως τῶν μερῶν τούτων. Ὁ πληθυσμὸς εἶναι πυκνότατος καὶ τοὶ δὲ κατ' ἀρχὰς θηρι-

σιλεῖς ὡς ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ καὶ ἡ τῆς Ἀγγλίας Ἀνασσα ὑπεδέξαντο αὐτὸν προσκαλέσαντες εἰς τὰ ἴδια μέγαρα, ἡ δὲ Γεωγραφικὴ Ἐταιρεία τοῦ Λονδίνου ἐνθουσιωδῶς ἤκουσεν αὐτοῦ προσλαλήσαντος αὐτῇ ἐν τῇ μεγάλῃ Αἰθούσῃ τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου, ἐνώπιον πολλοῦ πληθοῦς ἀκροατηρίου. Ὅσον οὐπὼ ἐκδοθήσεται δίτομον σύγγραμμα, ἐν ᾧ ὁ Στάνλεϋ ἐκθέτει ἐν λεπτομερείᾳ τὰς περιηγήσεις του.

ΟΙ ΦΙΛΕΛΛΗΝΕΣ

ΒΙΚΤΩΡ ΟΥΓΩ.

Ὁ διασημότερος τῶν νεωτέρων ποιητῶν ὁ πατὴρ τῆς ρομαντικῆς ποιήσεως ἐγεννήθη ἐν Βεζανσὸν ἐκ πατρὸς στρατιωτικοῦ τὴν 26 Φεβρουαρίου 1802.

ἤρξατο γράφω ἐν ἡλικίᾳ δέκα ὀκτὼ ἐτῶν τὰ πρῶτα του ἔργα «ὁ Μωϋσῆς ἐν τῷ Νεῖλω» καὶ «Ὡδὴ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ δουκὸς τοῦ Berry» προσεκτίησάτο αὐτῷ τὸν τίτλον ὁ «ἔξοχος παῖς» (su blime enfant) ὃν ὁ Chateaubriand τῷ ἀπένευμε. Εἰς ἡλικίαν εἰκοσι ἑνὸς ἔτους συνέθεσε τὰς ὠδὰς του καὶ ἔγραψε τὸν «Χὰν τὸν Ἴσλανδόν». Ἀπὸ τοῦ εἰκοστοῦ μέχρι τοῦ τριακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του καθίσταται ἀδιαμφισβητήτως ὁ ἀρχηγὸς τῆς ρομαντικῆς σχολῆς γράφων τὸν «Κρόμβελ» καὶ τὸν «Ἐρνάνην», μετὰ τὸν ὁποῖον ἐπὶ δώδεκα συνεχῆ ἔτη ἀναβιβάζει ἐπὶ σκηνῆς τὸ ἐν κατόπιν τοῦ ἄλλου τὰ ἔργα του, Μαριὸν Δελόρυ, ὁ Βασιλεὺς διασκεδάζει, (Rigoletto) Λουκρητία Βοργία, Μαρία Τυδώρ Ἄγγελος, κατόπιν δὲ «Ruy Blas καὶ Burgravés».

Τὸ θέατρον δὲν ἔδειξεν οὕτω ἡ μικρὰν μερίδα τῶν ἔργων τοῦ ἐξόχου ποιητοῦ. Σχεδὸν συγχρόνως μετὰ τὸν Κρόμβελ ἐκδίδονται αἱ χορωδαίαι (ballades) (1824) καὶ αἱ ἀνατολίτιδες (1829) ἐν αἷς ἰδίως ἀναφαίνεται ὁ φιλελληνισμὸς καὶ ὁ ἔρωσ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν. Ἐν αὐταῖς τὸ ὠραιότερον ποίημά του, οὐ μόνον διὰ τὴν ποιήσιν καὶ τὴν ιδέαν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δόξαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ τὴν μνήμην τοῦ διασημοῦ ναυάρχου εἶναι ὁ Κανάρης.

Φέρει ὡς ἐπίγραμμα «Faire sans dire».

Μετὰ τῆς εἰκονογραφίας τοῦ ποιητοῦ παραθέτομεν καὶ πανομοιότυπον τῆς ὑπογραφῆς του ἐν ἐπιστολῇ πρὸς τὸν κ. Στεφ. Β. Στεφάνου.

Ἴδου ἡ ἐπιστολὴ

Guernesey 11 8bre 1878.

Monsieur.

Vous faites bien de célébrer le noble pays dont vous êtes. Grâce aux faits mémorables que vous rappelez aucune gloire n'aura manqué à cette serie des anciens héros et des anciens dieux.

Je vous félicite et je vous remercie.

Victor Hugo

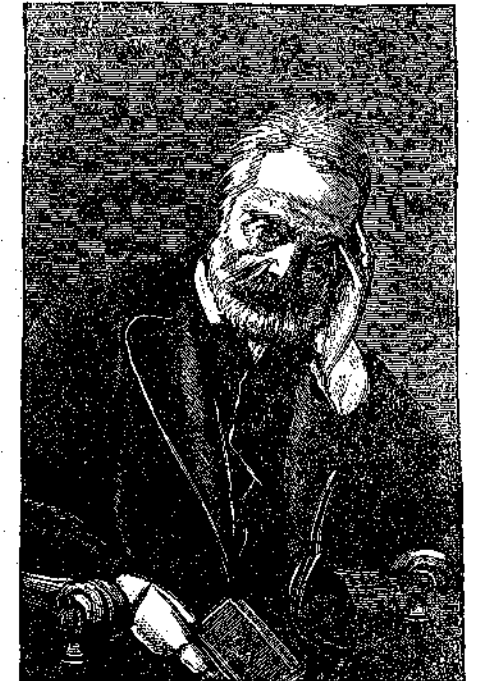
Ἐραιότερον ἐπίγραμμα δὲν ἦτο δυνατόν νὰ εὑρεθῇ διὰ τὸν ἥρωα. Ἐναντιάζει, ἔκαιε, κατέστρεφε τοὺς ἐχθροὺς χωρὶς θόρυβον καὶ τὰ ἄθλα του διὰ τοῦτο ἀντήχουν ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον τῆς γῆς καὶ τὸ ὄνομά του συνεδέθη μετὰ τοῦ αἰδοῦ τῶν κατορθωμάτων αὐτοῦ.

Ἡ τελευταία στροφὴ τοῦ ποιήματος εἶναι ἡ πολυτιμωτέρα σμύρνα, ἣν ἠδύνατό τις νὰ καθύσῃ εἰς μνή-

μην τοῦ ἥρωος πυρπολητοῦ. Ἀφ' οὗ περιγράφει ὁ ποιητῆς τὰς σημαίας τῶν ἀκμαζόντων τότε ἐθνῶν ἐπιφέρει :

Aux navires captifs toujours ils apprendront
Leurs drapeaux de victoire,
Afin que le vaincu porte éerite à son front
Sa honte avec leur gloire!
Mais le bon Canaris, dont un ardent sillon
Luit la barque hardie,
Sur les vaisseaux qu'il prend, comme son pavillon
Arbore l'incendie

Αἰώνιος δόξα διὰ τὸν πυρπολητήν!

Τὸ ποίημα «Αἱ κεφαλαὶ τοῦ σερκίου» (1827) εἶναι ἡ δόξα ἄλλης σελίδος τῆς ιστορίας τῆς ἀναγεννωμένης Ἑλλάδος ἀναφέρεται εἰς τὴν καταστροφὴν τοῦ Μεσολογγίου ἔχον ἐπίσης σχέσιν πρὸς τὸν τότε θρυλληθέντα θάνατον τοῦ Κανάρη.

Ὁ Βότσαρης, ὁ ἐπίσκοπος Ἰωσήφ, ὁ Κανάρης ἀναγράφονται ὡς ἅγιοι σκιοὶ, ἡμίθεοι. Καταλήγει δὲ τὸ ποίημα διὰ τῆς ὠραιότατης στροφῆς.

«Ah! si l'Europe en deuil, qu'un sang si pur menace
Ne suit jusqu'au serail le chemin qu'il lui trace
Le seigneur la réserve à d'amers repentirs.
«Marin, prêtre, soldat, nos autels vous demandent,
«Car l'Olympe et le Ciel à la fois vous attendent
«Pleiade de héros! Trinité de martyrs!»

Τὴν ἀναμαχίαν τοῦ Ναυαρίνου ἀρχίζει διὰ τῆς στροφῆς.

Canaris! Canaris! pleure! cent vingt vaisseaux!
Pleure! une flotte entière! — Où donc, démon des eaux
Où donc était ta main hardie?
Se peut-il que sans toi l'Ottoman succombât?
Pleure comme Crillon exilé d'un combat:
Tu manquais à cet incendie!

Βραδύτερον εκδίδονται τὰ φύλλα τοῦ φθινοπώρου» (1834) «οἱ ἕνοι τοῦ Λυκαυγοῦ» καὶ ἀκτίνες καὶ αἰσκιαί», (1840). «Ἡ παναγία τῶν Παρισίων.»

Τῷ 1852 ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ ἀφ' οὗ ἐπολέμησε εἰς τὰ ὁδοφράγματα πρὸς σωτηρίαν τῶν δικαίων τοῦ λαοῦ, τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἰσότητος γίνεται θύμα μετὰ τῶν Quinet καὶ L. Blanc τῶν συνήθων ἔργων τῶν μοναρχῶν τῆς ἐξορίας. Εἴκοσιν ἔτη διέμεινε ἐξορίστος ἐν Guernesey καὶ Jersey. Ἐίτε ὑπὸ τοῦ φυσικοῦ τῷ ποιητῇ ἐνθουσιασμοῦ εἴτε ἐνεκα τῆς ἐν πλήρει Ὀκεανῷ ἀπομονώσεως τὰ ἔργα τοῦ Οὐγὼ χρονολογούμενα ἐκ Guernesey διακρίνονται. «Αἱ σκέψεις τὰ τραγούδια τῶν ὁδῶν καὶ τῶν δασῶν. Οἱ ἄθλιοι. Αἱ παραδόσεις τῶν αἰώνων. Ὁ γελῶν ἄνθρωπος. Οἱ ἐργάται τῆς θαλάσσης ὡς τὰ πλείονα μετεφράσθησαν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἶναι προῖόντα τῆς ἐντυπώσεως τοῦ μεγαλοπρεποῦς Ὀκεανοῦ καταφέροντος τὰ κύματα τοῦ κατὰ τῶν βράχων τῆς Guernesey.

Θὰ ἦτο ἄσχοπον ἂν ἐπεχειροῦμεν νὰ ἐκτιμῶμεν τὸ ἔργον τοῦ Βίκτωρος Οὐγὼ ἐν τῇ μικρᾷ ταύτῃ σκιαγραφίᾳ. Ὁ συγγραφεὺς τοῦ «Ναπολέοντος τοῦ μικροῦ» ὁ ποιητὴς τῶν ἐλέγχων (Châtiments) ἐξήσκησε τὸ εἶδος ἐκεῖνο τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἐπὶ τῆς δόξης τὸ ὅποιον ἀνέδειξε τὸν Βολταῖρον. Ἀδύνατον ὅμως ἦναι νὰ φαντασθῆ τις καὶ τί τῷ ἐστοίχισε εἰς ἀπειλᾶς, εἰς ἐξορίας, εἰς δυσμενείας, καὶ τέλος εἰς βολὴν πιστολίου. Πλὴν καὶ ἡ τύχη δὲν ἐφάνη ὀλιγώτερον σκληρὰ ἢ παρηγορία τοῦ ὅμως εἶναι οἱ δύο μικροὶ τοῦ ἔγγονοι ἡ Ἰωάννα καὶ ὁ Γεώργιος δι' οὓς ὁ ποιητὴς τῶν Ἀνατολίδων ἔγραψε τὴν «τῆχνην τοῦ Πάππου» ὁ Βίκτωρ Οὐγὼ εἶναι σήμερον ἰσόβιος γερουσιαστὴς ἐκλεχθεὶς τοιοῦτος κατὰ τὰς γενικὰς ἐκλογὰς τῆς 20 Φεβρουαρίου 1876.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Κωρότης: καταστροφή της—Μουσικὴ ἁρμονία διὰ μουσικοῦ κιβώτιου—Αἰολικὴ λύρα—Ὀπτικὸν τηλεφῶνον—Τὰ χρώματα εἰς τὸ εἶδος θὰ ἀκούονται ἀντὶ νὰ βλέπονται.

ΚΑΙ οἱ κωφοί; . . . Ἀρκεῖ νὰ συνάψῃ τὴν μεμβράναν τοῦ τηλεφῶνου πρὸς σύρμα καὶ θέσῃ τὴν ἀκραν αὐτοῦ μετὰ τῶν ὁδόντων. Γνωρίζομεν ὅτι οἱ κωφάλοιοι συνάγουσι διὰ τῶν ὁδόντων τοὺς ἤχους ὅταν ἡ κωρότης τῶν δὲν προέρχεται ἐκ παραλυσίας τοῦ ἀκουστικοῦ νεύρου. Ὁ δυσκόλως ἀκούων ἀκούει εὐκολώτερον ὅταν τῷ ὀμιλῶσιν ἐντὸς χαλκίνοιου σκεύους ἢ ποτήριου εἰς τὸ χεῖλος τοῦ ὁποίου στηρίζεται τὸ οὖς ἢ τοὺς ὁδόντας. Ἡ μεταβίβασις τῶν ἤχων γίνεται πολὺ εὐκολώτερον διὰ τῶν στερεῶν σωμάτων ἢ διὰ τοῦ ἀέρος.

Περίεργον εἶναι τὸ πείραμα ὅπερ ὁ ἀγγλος φυσικὸς Wheatstone ἐξέτελεσε διὰ τοῦ μικροφῶνου. Κατάρθωσε νὰ διαβιβάσῃ τὸν ἤχον μουσικῆς συμφωνίας ἐκτελουμένης ἐντὸς ὑπογείου. Ἡ ἐλάτη διαβιβάσει κάλιστα τὸν ἤχον. Ὁ κ. Wheatstone κατάρθωσε τοῦτο διὰ τεσσάρων λεπτῶν στύλων ἐλάτης* ἐστήριξεν αὐ-

τοὺς τὸν μὲν ἐπὶ κλειδοκυμβάλου, τὸν δὲ ἐπὶ τοῦ ζυγοῦ τετραχόρου, τὸν τρίτον ἐπὶ ζυγοῦ Βαρβίτου καὶ τὸν τέταρτον ἐπὶ γλωττίδος ὀξυαύλου. Οἱ ἤχοι διεδόθησαν λίαν διακεκριμένως μέχρι τοῦ τετάρτου πατώματος. Διὰ τοῦ τηλεφῶνου Hughes ὁ ἦχος αὐξάνει ἐκπληκτικῶς οὕτω ἀρκεῖ νὰ ἀποθέσῃ τις μικρὸν κιβώτιον μουσικῆς ἐπὶ τοῦ ὀριζοντίου πεταύρου ὅπως ἀκούσῃ ὀλόκληρον ἁρμονίαν.

Αἰολικὴ Λύρα.

Ἐπάρχει μουσικὸν ὄργανον ἄγνωστον σχεδὸν καὶ τὸ ὅποιον ὅμως εἶναι τὰ μάλα ἀξίον προσοχῆς. Εἶναι ἡ Αἰολικὴ λύρα* εἶναι εὐκολότατον νὰ τὴν στήσῃ τις ὅπου φυσᾷ ὁ ἀνεμος διότι ὁ ἀνεμος τὴν δονεῖ. Ἀπλὴ χορδὴ τεταυμένη εἰς τὸ κάτω μέρος θύρας κακῶς κλειομένης καὶ ἐὰν ἡ ἐστία καίει ἀποδίδει ἤχους λίαν εὐχαρίστους.

Ποταὶ χορδαὶ τεταυμέναι ἐν τῷ κήπῳ ἀναδίδουσιν ἁρμονικωτάτους ἤχους ὅταν πνέῃ ὁ ἀνεμος. Ὅσοι περιπατοῦντες ἐστάθησαν πρὸ τηλεγραφικοῦ στύλου ἠδυνήθησαν νὰ ἀκούσῃσι τοὺς μοναδικούς τούτους ἤχους. Ἀποτελοῦσι γλυκεῖαν τινα ἁρμονίαν ἣτις δὲν στερεῖται χάριτος (*). Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ἀκουομένη διὰ τοῦ τηλεφῶνου θέλει ἀποδίδει ἰσχυρότερος ἤχους.

Δὲν δυνάμεθα νὰ τελειώσωμεν τὸ ἀρθρίδιον τοῦτο χωρὶς νὰ καταστήσωμεν γνωστὴν τὴν σπουδαίαν ἀνακάλυψιν τοῦ κ. May ἐπὶ τοῦ σεληνίου ὅπερ χρησιμεύει ὡς ὀδηγὸς τοῦ ἠλεκτρισμοῦ τοῦ προερχομένου ἐκ τοῦ φωτός. Ἡ ἰσχύς ὀδηγοῦ τοιοῦτου ἐκ σεληνίου δύναται καὶ νὰ δεκαπλασιασθῇ ἀναλόγως τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτός ἐν ᾧ ἡ ῥάβδος τοῦ σεληνίου ἐκτίθεται. Ἐκαστον χρῶμα φωτός ἐκτυπῶνται διαφοροτρόπως ἐπὶ τοῦ σεληνίου.

Ἐπομένως ἀντικαθιστῶντες εἰς τὸ ὄργανον Hughes τὴν ἐξ ἀνθρακος ῥάβδον διὰ ῥάβδον σεληνίου ἀποκτῶμεν μικροφῶνον λίαν εὐαίσθητον εἰς τὸ φῶς. Ἡ περὶ ἧς ὁ λόγος ῥάβδος φωτιζομένη πλείον ἢ ἐλαττον γίνεται ἰσχυρότερος ἢ ἀσθενέστερος ὀδηγὸς καὶ ἀποδίδει ἰσχυρότερας ἢ ἀσθενεστερας δονήσεις. Αἱ δονήσεις αὗται τοῦ φωτός μεταβάλλονται εἰς δονήσεις τοῦ ἤχου.

(*). Ἀποδίδουσι τὴν ἀνακάλυψιν τῆς εἰς τὸν μοναχὸν Kirscher. Ἐαρινὴν τινα νύκτα εἶχε οὗτος ταυσεὶ χορδὴν μετὰ δύο θυρῶν, μικρὰ πνοὴ ἀνέμου φυσήσασα ἐκ τοῦ κήπου ἐδόνθη τὴν χορδὴν, ἣδη παρήγαγε γλυκεῖαν ἁρμονίαν. Ὅλοι οἱ μοναχοὶ ἐκοιμῶντο ὅτι ὁ ἐπιθεωρητὴς ἐκτελῶν τὴν τελευταίαν ἐπιθεώρησιν ἐνόμισεν ὅτι ἤκουεν τὸν ἤχον ὀργάνου. Ἐστὴ ἐκπληκτος. Ὁ ἦχος ἐξήρχετο ἐκ τοῦ δωματίου τοῦ πατρὸς Kirscher. Εἰσέρχεται καὶ ἐρωτᾷ πῶς εὐρίσκειται τὸ ὄργανον, ὅπερ πρὸ ὀλίγου ἤγει. Ὁ Kirscher ἀρχίζει νὰ γελᾷ. Ἡ θύρα ἐκλείσσε καὶ δὲν ἤκούσθη πλέον τι. Ὁ ἐπιθεωρητὴς ἀποσύρεται πλὴν μόλις εἶχε διαβῆ τὸ κατώφλιον καὶ ὁ ἦχος ἤκουσθη ἐκ δευτέρου. Ἀλλὰ εἶναι ἀδύνατον, σκέπτεται, τὸ ὄργανον εὐρίσκειται ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ Kirscher μὲ ἠπάτησα. Ὁ Kirscher τὸν παρεκάλεσε νὰ ἐρευνήσῃ. Καὶ ἐν ᾧ ἐξήρχετο ἀπληκτισμένος τῷ ἔδειξε τὴν Αἰολικὴν ἄρκαν ἣτις ἐγένετο ἀντικείμενον θαυμασμοῦ τῶν πατέρων.

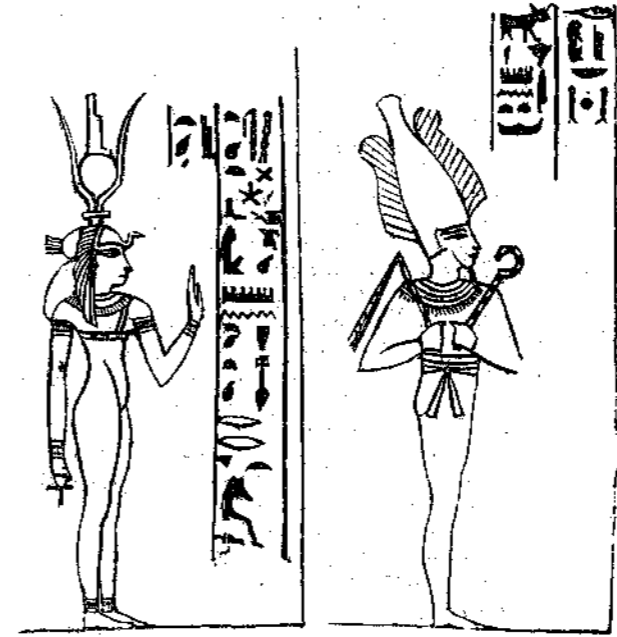
«Τὸ τηλεφῶνον οὕτω θὰ ἀκούει τὸ φῶς καὶ τὰ χρώματα».

Ἐκαστος ἦχος τοῦ τηλεφῶνου θὰ εἶναι ἦχος χρώματος ὑφάσματος ἢ ἀνθοῦ. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει δύναται τις νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ἐντάσεως τοῦ φωτός καὶ οὕτω νὰ πραγματοποιήσῃ εὐαίσθητικώτατον φωτόμετρον. Ἀνωφελὲς νὰ προσθέσω ὅτι ἀποκτῶμεν οὕτω καὶ μετεωρολογικὸν ὄργανον ἀκριβές διὰ τὴν σπουδὴν τῆς ποικιλίας τοῦ φωτός κατὰ τὰς διαφορὰς ἡρας τοῦ ἔτους.

Οὕτω βλέπομεν ὅτι τὰ δύο πέταυρα καὶ ἡ μικρὰ ῥάβδος τοῦ κ. Hughes ἔχουσι τὸ ἐνδιαφέρον των. Πρὸ καιροῦ ἐξήχουν μέσον πρὸς ἰσχυροποίησιν τοῦ ἤχου. Ἡ λύσις φαίνεται ἔλθοῦσα καὶ διὰ τρόπου ἀληθῶς τόσῳ στοιχειώδους ὥστε δὲν δύναται ἢ νὰ κινήσῃ ἔτι μᾶλλον τὴν περιέργειάν μας.

Ο ΟΣΙΡΙΣ ΚΑΙ Η ΊΣΙΣ

ΕΝ τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ὑπεσχέθημεν νὰ γράψωμεν περὶ τοῦ Ὄσιριδος καὶ τῆς Ἰσιδος. Ἐνταῦθα παρατίθενται αἱ εἰκόνες τῆς Ἰσιδος καὶ τοῦ Ὄσιριδος. Κατὰ τὴν μυθολογίαν, ὁ Ὄσιρις καὶ ἡ Ἴσις

Ἡ Ἴσις.

Ὁ Ὄσιρις.

ἦσαν παρ' Αἰγυπτίους αἱ κύρια θεότητες, αἵτινες διὰ τὰ εὐεργετήματα, ὧν ἐγένοντο αἰτία εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς σύμπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος, ἀπελάμβανον μεγίστων τιμῶν. Ὁ Ὄσιρις καὶ ἡ Ἴσις ἔδωκαν νόμους εἰς τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐφεύρον ὑπὲρ αὐτῶν πᾶσαν ὀφέλιμον τέχνην. Ὁ Ὄσιρις θέλων νὰ μεταδώσῃ τὰ ἀγαθὰ εἰς πᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα, διενόηθη νὰ ἐπιχειρήσῃ ἐκστρατείας μέχρι τῶν Ἰνδιῶν. Τὰ ὄπλα, τὰ ὅποια μετεχειρίσθη, δὲν ἦσαν καταστροφικὰ, ἦσαν ὄργανα μουσικὰ. Καταλιπὼν τὴν ἀδελφὴν καὶ σύζυγόν του Ἴσιν ἵνα κυβερνᾷ ἐν Αἰγύπτῳ ἀνεχώρησεν ἀκολουθούμενος ὑπὸ ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν

καὶ πανταχοῦ γενόμενος δεκτὸς μετὰ χαρᾶς. Διήλθε τὴν Αἰθιοπίαν, τὴν Ἀραβίαν, τὰς Ἰνδίας καὶ ἐπιστρέφων διήλθε διὰ τῆς Θράκης καὶ τῶν περιχώρων αὐτῆς, εὐεργετῶν τοὺς ἀνθρώπους, ἐξημερῶν τοὺς ἀγρίους, διδάσκων τὴν γεωργίαν, τὴν ἀμπελοουργίαν, τὴν οἰκοδομὴν πόλεων καὶ χωρίων καὶ ἐγείρων στήλας καὶ ἄλλα μνημεῖα, ἐφ' ὧν ἐσημειοῦντο τὰ κατορθώματά του, καὶ τέλος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Αἰγύπτου πλήρης δόξης.

Ἐν Αἰγύπτῳ ἐπιστρέψας εὗρε τὸν μογθηρὸν καὶ κακοποιὸν ἀδελφὸν του Τυφῶνα παρασκευάζοντα αὐτῷ ἐνέδρας καὶ παρωμένον νὰ τὸν ἐκθρονίσῃ. Ὁ Ὄσιρις, ἀγαθὸς ὢν, καὶ θέλων ν' ἀφοπλίσῃ τὸν ἀδελφόν του διὰ τῆς ἀγαθότητος καὶ τῆς ἀνεξικακίας, ἐνέπεσεν εἰς τὰς παγίδας του. Ὁ Τυφὼν προσεκάλεσε τὸν ἀδελφόν του εἰς συμπόσιον, ἐνθα μετὰ τὸ δεῖπνον πρότεινεν εἰς τοὺς δαιτυμόνας νὰ μετρηθῶσιν ἐν κιβώτιῳ, ὅπερ εἶχε φέρει καὶ διήγειρε τὴν περιέργειαν τῶν θεῶν διὰ τὴν λεπτότητα τῆς κατεργασίας καὶ ὑπισχεῖτο νὰ δώσῃ δῶρον εἰς ἐκεῖνον, ὅστις θὰ ἐξίσουτο πρὸς αὐτό. Ἀφ' οὗ ἕκαστος τῶν δαιτυμόνων εἰσῆλθε καὶ οὐδεὶς ἦτο ἴσος πρὸς αὐτό, εἰσῆλθε καὶ ὁ Ὄσιρις. Ἀμα εἰσελθόντος οἱ περὶ τὸν Τυφῶνα 72 ὄπαδοὶ ἠγέρθησαν ἐκ τῆς τραπέζης, ἐκλείσαν τὸ κιβώτιον καὶ ἔρριψαν αὐτὸ εἰς τὸν Νεῖλον.

Ἡ Ἴσις μαθούσα τὸ συμβάν, ἐνδύεται μαῦρα καὶ ἀμέσως τρέχει ὀδυρομένη καὶ κλαίουσα ἵνα εὕρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ὄσιριδος, καὶ μετὰ πολλὰς περιπλανήσεις εὐρούσα αὐτὸ ἐναπέθηκεν ἐν τῇ νήσῳ Φίλη. Ὁ Ὄσιρις ἐν τῷ Ἄδῃ εὐρισκόμενος ὡς βασιλεὺς τῶν νεκρῶν ἐπιφαίνεται εἰς τὸν Ἄρον τὸν υἱόν του, καὶ ἐξορκίζει αὐτὸν νὰ ἐκδικηθῇ τὸν θάνατον. Ὁ Ἄρος συνάγει τοὺς ὄπαδούς του, πολεμεῖ, κατανικᾷ τὸν Τυφῶνα καὶ ἐκδιώκει αὐτὸν μετὰ τῶν μαύρων ὄπαδῶν του εἰς τὴν ἔρημον. Μετὰ τὴν ἐκδίωξιν τοῦ Τυφῶνος ὁ Ἄρος καταλαμβάνει τὸν θρόνον τοῦ πατρὸς του καὶ βασιλεύει ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου ὡς ὁ τελευταῖος τῶν θεῶν.

Καὶ οὕτω μὲν ἔχει ὁ μῦθος, ἐν ᾧ παρίσταται ὑπὸ μαρμῆν συμβολικὴν ὁ φυσικὸς βίος τῶν Αἰγυπτίων ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ Νεῖλου. Κατὰ δὲ τὴν συμβολικὴν παράστασιν ὁ Τυφὼν καὶ οἱ 72 ὄπαδοί του εἶνε αἱ 72 ἡμέραι τοῦ τρομεροῦ καύσανος, ὅστις ἐπικρατεῖ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς ξηρασίας. Ἡ γῆ τῆς Αἰγύπτου, ἡ Ἴσις, στενάζουσα ἐπικαλεῖται τὸ εὐλογημένον ὕδωρ, ὃ δὲ Ὄσιρις, ἡ γόνιμος δύναμις, ἡ ἐκδηλουμένη ἐν τῷ Νείλῳ φεύγει ἐφ' ὅσον δεσπόζει ὁ ἐχθρὸς ἀδελφός του ἢ κοιμᾶται. Ἀλλ' ὁ υἱός του Ἄρος, τὸ δροσερὸν φθινόπωρον, ἐκδιώκει μετὰ νεανικῆς ζωηρότητος τὸν Τυφῶνα, καὶ ἀποδίδωσιν εἰς τὸν τόπον τὴν γονιμότητά του. Ὁ θάνατος τοῦ Ὄσιριδος εἶνε ἀπλοὺς λήθαργος, διότι ζῆ καὶ ἐνεργεῖ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τοῦ υἱοῦ του Ἄρου, τοῦ ἐκδικητοῦ τοῦ πατρὸς του, καὶ ἐν τῷ ὑπογείῳ κόσμῳ, ἐν τῷ βασιλείῳ τῶν νεκρῶν, ὅπου κρίνει τὰς χωρισθείσας τοῦ σώματος ψυχὰς καὶ ἐγείρει αὐτὰς εἰς νέαν ζωὴν.

ΚΩΝΣΤ. ΝΕΣΤΟΡΙΑΝΗΣ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Αι μηχαναί δὲν στεροῦσι τοὺς ἐργάτας ἡμερομισθίου. Ὅταν ἡ θεριστικὴ μηχανὴ εἰσῆχθη εἰς τὰς Ἠνωμ. Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τῷ 1850 ὁ ἀριθμὸς τῶν γεωργῶν τῶν ἐπασχολουμένων εἰς τὰς δώδεκα Πολιτείας, ἐν αἷς κυρίως γίνεται αὐτῆς χρῆσις ἀνῆρχτο εἰς 1,301,863 καὶ τῷ 1870 εἰς 2,641,830. Ἡ διαφορὰ εἰς τὸ ἡμερομισθίον ἦν ἐπίσης μείζων. Τῷ 1850 τὸ ἡμερομισθίον ἦν 1,50 δολλ. τῷ δὲ 1870 ἦν 3,50 δολλ. Κατὰ τὸ ἐνεστώσ ἐτος τὸ ἡμερομισθίον εἶναι 2,50 δολλ.

* * * Ἐν τῇ Βρετανικῇ Κολομβία ἀλιεύεται ἰχθὺς περὶ τοὺς 14 δακτύλους μήκους, εἶναι δὲ τοσοῦτον παχὺς ὥστε δύναται ν' ἀναρῆθῃ καὶ παράσχη πῶς λαμπάς. Τὴν ἀλιεῖαν ἐνεργοῦν οἱ ἰθαγενεῖς ἀρχόμενοι ἀπὸ τῆς 20 Μαρτίου. Εἰς τὴν πρῶτον συλληφθέντα ἰχθὺν οἱ Ἴνδοι ἀπολογοῦνται ἐκτιθέμενοι ἐνώπιον αὐτοῦ τοὺς λόγους οἵτινες ἀναγκάζουσιν αὐτοὺς νὰ προσηνέσωσι φορᾶν εἰς τοὺς ὁμοίους του, εἴτα δὲ προβαίνουν εἰς τὴν ἀλιεῖαν. Τοὺς οὐλικόντας, οὕτω καλοῦνται οἱ ἰχθὺς οὗτοι, οἱ Ἴνδοι ξηραίνουσι ἐν τῷ κλιπῷ καὶ τρέφονται ἐξ αὐτῶν ἐπὶ ἰκανὸν διάστημα χρόνου.

* * * Θεραπεία τῆς σκιατικῆς (sciaties). Κατὰ τὴν Λονδίνιον ἰατρικὴν ἀποθήκην, περιπτώσις σκιατικῆς προσβολῆς διήρκεσεν ἐπὶ δύο ἔτη καὶ πάσα θεραπεία ἐφαίνετο ἀπρόσφορος. Ὁ ἰατρός Volquardsen συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἐσωτερικὴν χρῆσιν τοῦ φωσφόρου, τὸ ὁποῖον ἐχορήγησεν εἰς δόσεις ἑνὸς τετάρτου τοῦ κόκκου ἐκάστη τρίς τῆς ἡμέρας. Εἰς τρεῖς ἡμέρας ἐπῆλθε βελτιώσις ἐπαίσθητή, εἰς τρεῖς δὲ ἑβδομάδας τελεία θεραπεία.

* * * Κατὰ τινα ἐκθεσιν διακεκριμένον πολιτικῶ τῆς Σινκῆς, ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ταύτης ἀνέρχεται εἰς 120,000,000. Κατὰ τὸν Κβάν Τσαν Αἰγγ ἡ εὐδαιμονία καὶ ὁ πληθυσμὸς τῆς χώρας ἤρξαντο παρακμάζοντα ἀπὸ τοῦ 1761, παροτρύνει δὲ εἰς τὴν εἰσαγωγὴν νέων μηχανημάτων πρὸς καλλιέργειαν τῆς γῆς κατὰ μίμησιν τῶν κατοίκων τῆς Ἰαπωνίας.

* * * Κατὰ τὰς ἐπισήμους στατιστικὰς ἐλόκληρος ἡ ποσότης τῆς ὑπὸ καλλιέργειαν γῆς ἐν τῇ Μεγ. Βρετανίᾳ ἀνῆλθεν εἰς τριάκοντα δύο ἑκατομμύρια ἀκρων, διὰ δὲ τὴν Ἰρλανδίαν εἰς δεκαπέντε ἡμισυ ἑκατομμύρια ἀκρων. Οἱ δημητριακοὶ καρποὶ ὅμοιοι ἐκεῖ παραγόμενοι ἐξαρκοῦσι μόνον εἰς διατροφὴν τῶν τριῶν πέμπτων τῶν κατοίκων. Ἐκ τούτου ἔχει ἀφορμὴν ἡ ἐν Ἀγγλίᾳ ὑποστηριζομένη ἀρχὴ τῆς ἐλευθέρου ἐμπορίας, διότι ἄλλως ἤθελε λιμοκτονῆσαι ἐὰν μὴ εἰσῆγαγεν ἐλευθέρως ξένα ἄλευρα καὶ σιτηρά.

* * * Ὁ μηδενισμὸς ἐξετάθη τοσοῦτον ἐν Ῥωσίᾳ ὥστε πρακτικῶς νὰ προκαλῆ τὰς ρωσικὰς ἀρχάς. Φυλλάδιον καλούμενον ὁ ζῶν νεκρὸς, ἀπειλῶν ἄμεσον θάνατον εἰς πάντας τοὺς διώκτας αὐτοῦ, ἐκυκλοφόρησε λίαν ἐν Ῥωσίᾳ πρὸς πείσμα τῆς ἀστυνομίας πρὸ τιναν δὲ ἡμερῶν ἀντίτυπον νέας μηδενιστικῆς ἐφημερίδος, Γῆ καὶ Ἐλευθερία, καλούμενον, ἐτέθη ἐπ' αὐτοῦ τοῦ γραφείου τοῦ Τζάρου. Συγχρόνως ἀπειλητικαὶ ἐπιστολαὶ στέλλονται εἰς τὰ ὑψηλότερα τῆς ρωσικῆς κοινωνίας πρόσωπα. Κατὰ διάταγμα τῆς Γερουσίας ἡ ἀστυνομία δύναται νὰ εἰσέρχεται εἰς ἐργοστάσια καὶ ἰδιωτικὰ οἰκίας πρὸς ἐρευνὰν δι' ὅπλα καὶ νὰ συλλαμβάνῃ πρόσωπα ἐν ἀνῶντι.

* * * Κατὰ τὸ ἔτος 1877 ἐν ταῖς Ἠν. Πολιτείας ἐρονεύθησαν 7,500,000 κτήνη, περὶ δὲ τὰς 46,800 τόνοι νωποῦ κρέατος εἰσῆχθησαν εἰς τὴν Ἀγγλίαν ἀξίας 2,046,670 λιρ. στερλ. Ἐγχειρητικὴ ἐν Λονδίῳ ἐταιρία πρὸς κατασκευὴν φυκτικῶν σιδηροδρομικῶν ἀμαξῶν αἰτίνας θὰ κομίζωσι νωπὸν κρέας εἰς τὰς πρωτεύουσας τῆς Εὐρώπης ἐκ τῶν ἑπιωτάτων ἐπαρχιῶν. Αἱ φυκτικαὶ αὐταὶ ἀμαξαὶ τηροῦσι θερμοκρασίαν περὶ τὸ μηδενικόν.

Λύσις Αἰνίγματος ΙΔ'

Μονὸς—ἴος—μόνος—ἄνος.

* Ἐλυσαν δ' αὐτὸ οἱ κκ. Η. Νικολαΐδης φοιτητῆς (Ἀθηναί), Καίσαρ Μαρζώκης (Ζάκυνθος), Ι. Κ. Τζαβάς (Γόρα), Α. Δ. Θ. (Σμύρνη), καὶ οἱ ἐξῆς ἐμέτρως.

Τοῦ αἰνίγματος οἱ στοίχοι ἔκρυπτον τὸν Μονὸν μ' ἕνα μόνον μ' ἕνα ἄνον τ' ἄλλο ἡμισυ ἴον. Δ.Μ.Π.

Τ' ἄγριον καὶ παχὺ ζῶον εἶναι, φίλε, μενιδες.
Εἰς τὸ τέλος τοῦ ὁποίου φαίνεται καὶ ὁ ἰ β σ.
Ἄν δὲ κόφης τὸ ἰ ὦ τ α τοῦ θηρός τοῦ βδελυκτοῦ,
Ἐν τῷ ἅμα μένει μόνος, ὅς εἰν' ἐρημος παντοῦ.
Καὶ ὁ μόνος γίνετ' ἄνος, ἂν τὸ μὲ ἀραιρεθῇ.
Εὐχόμαι δὲ μὴ εἰς τοῦτον ἄλλος τις μεταβληθῇ! Κ.

Λύσις τοῦ ἐν τῷ 19 ἀριθμῷ Προβλήματος.

Ἡ λέξις ἡ φέρουσα ὅλα τὰ φωνήεντα εἶναι ἡ ἐξῆς.

ἄ π α θ ε σ τ ι κ ω τ ἄ τ η ρ

ΑΙΝΙΓΜΑ ΙΕ'

Σκούφους ἔχω ἕως πέντε μ' ἀριθμοὺς τὸν καθὲς ἕνα. Ἀπλᾶδῃ, ὁ πρῶτος φέρει ἀριθμὸν στρογγύλον δὺ ὦ καὶ ὁ δεύτερος δις δὺ ὦ, καὶ ὁ τρίτος τὸν ἐννέα, ὁ δὲ τέταρτος τὸν εἰκοσ' καὶ ὁ πέμπτος τὸν τριακοσία. Χωρὶς σκούφον εἶμαι πρᾶγμα, προξενῶν τὴν δυστυχίαν, ἢ καὶ πάλιν εὐτοχίαν εἰς πολλὰς οἰκογενεῖας. Ἄλλ' ἐὰν θελήσης, λύτα, ὄν γελοῖον νὰ με κάμη, τότε θέσε μου τὸν σκούφον, τὸν με δὺ ὦ, λόγου χάριν, καὶ εὐθὺς λαμβάνω κλήσιν, ἦν περ φέρουν οἱ χυδαῖοι. Ἄν δὲ πάλιν δέν σ' ἀρεσθῇ τὸνομά μου τὸ χυδαῖον, τὸν με τ ε σ α ρ α μοὶ θέσεις καὶ εὐθὺς μεταμορφοῦμαι, εἰς πυκνὸν, ὄφαιον δάσος, με νερά καὶ μ' ἀηδόνας. Δύνασαι, ἂν θέλῃς πάλιν, νὰ πετάξῃς τὸν δις δὺ ὦ καὶ νὰ θέσης τὸν μ' ἐννέα εἰς τὴν κεφαλὴν μου σκούφον, ὅστις ἄφρευκα δὴ κάμη τὸ κορμί μου ἐν νησάκι, ἔχον εὐμορφὰς κοπέλλαις καὶ γλυκύτατον νεράκι. Ἐκ τῆς νήσου πάλ' εἰς νῆσον παρευθὺς μεταμορφοῦμαι, ἂν τὸν εἰκοσ' τὸν μου θέσης πολυπλόκαμόν μου σκούφον. Καὶ ὡς νῆσος, τὸ ἀξίζω, ἐπειδὴ εἶμαι πλουσία, κ' ὑπηρετῆσα ἀνδρείως κατὰ τὸ εικοσίαν. Ἐπὶ τέλους, λύτα λάβε τὸν τριακοσίον μου καὶ ἀντὶ τοῦ εἰκοσ' τοῦ μου, θέσε τοῦτον καὶ θὰ ἴδῃς, ὅτι ὅλος εἶμαι πνεῦμα, ὅλος ποίησις γλυκεῖα, δι' ἧς ἔμνησα πατρίδα, οὕσαν ἤδη ἐλευθέραν. Τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ μου μετὰ πάσης ακριβείας σοὶ τὰ εἶπα, φίλε, λύτα, καὶ προσμένω νὰ σὲ ἴδω ζαπλωμένον εἰς τὸ φύλλον τῆς καλῆς «Ἀθηναίδος».

Ε. Α. Ρηπλ.

ΠΑΑΤΩΝ, σύγγραμμα περιοδικόν, παιδαγωγικόν καὶ φιλολογικόν ἐκδιδόμενον κατὰ μῆνα. Τόμος Α'. Τεύχος Α'. Νοέμβριος 1878. Περιεχόμενα: Πρόλογος. — Λόγος Χ. Παπαδοπούλου. — Περὶ τῶν παιδαγωγικῶν θεωριῶν τοῦ Πεσταλότση. — Ὁδηγὸς διδασκάλου ὑπὸ Ε. Γαλάνη. — Περὶ τῆς σχέσεως τῆς πολιτείας πρὸς τὴν δημοσίαν παιδείαν ὑπὸ Ἐβέρτου. — Ποικίλα. — Βιβλιογραφία.

Τὸ ἀξιόλογον τοῦτο περιοδικόν πληροὶ ἀνάγκην ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ. Διευθύνεται ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ εἰς τὸν φιλολογικὸν κόσμον κ. Ε. Γαλάνη, ὅθεν οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι θὰ εὐδοκίμησῃ.